

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 123/2015
10.02.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног З.С., због кривичног дела превара из члана 208. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости окривљеног З.С., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу К 3930/10 од 21.10.2011. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 4847/11 од 28.11.2011. године, у седници већа одржаној дана 10.02.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости окривљеног З.С. поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу К 3930/10 од 21.10.2011. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 4847/11 од 28.11.2011. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу К 3930/10 од 21.10.2011. године окривљени З.С. оглашен је кривим због кривичног дела превара из члана 208. став 1. КЗ за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и истовремено одређено да се овако утврђена казна неће извршити уколико окривљени у року од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Том пресудом окривљени је обавезан да у корист буџетских средстава суда на име трошкова кривичног поступка плати износ од 10.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, док је оштећена Војна пошта број 5019 Крушевац упућена на парнични поступак ради остваривања имовинско правног захтева.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 4847/11 од 28.11.2011. године одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Крушевцу и заједничка жалба окривљеног З.С. и његовог браниоца и пресуда Основног суда у Крушевцу К 3930/10 од 21.10.2011. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је окривљени З.С. дана 19.02.2014. године, због повреде кривичног закона, због битних повреда одредаба кривичног поступка, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због повреде Уставног закона Републике Србије, са предлогом да Врховни касациони суд правноснажне пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење. Окривљени и његов бранилац адвокат Г.А-Б. дана 28.01.2015. године доставили су "поднесак којим се уређује захтев за заштиту законитости" који је поднео окривљени З.С.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 487. став 1. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости окривљеног З.С., па је нашао:

Захтев за заштиту законитости окривљеног З.С. је недозвољен.

Наиме, како је одредбом члана 483. став 1. ЗКП прописано да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, док је одредбом члана 483. став 3. ЗКП прописано да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца, то је Врховни касациони суд нашао да окривљени није овлашћен да сам поднесе захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке, већ да је овлашћен да то учини искључиво преко свог браниоца, због чега је захтев за заштиту законитости окривљеног З.С. као недозвољен одбацио.

Околност да су окривљени и његов бранилац доставили „поднесак којим се уређује захтев за заштиту законитости“ без утицаја је на другачију одлуку овог суда у конкретном случају, с обзиром да је исти поднет по протеклу рока од 30 дана од дана подношења захтева за заштиту законитости од стране окривљеног лично, као неовлашћеног лица.

Руковођен изнетим разлозима, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник

Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

**Председник већа
судија**

Драгиша Ђорђевић,с.р.